

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE AZERBEJDŽAN

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Azerbejdžan, sačinjen u Bakuu 21. maja 2018. godine, u originalu na srpskom, azerbejdžanskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Azerbejdžan u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM
O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU
IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE SRBIJE

I

VLADE REPUBLIKE AZERBEJDŽAN

Vlada Republike Srbije i Vlada Republike Azerbejdžan (u daljem tekstu Sporazuma „strane ugovornice”),

Imajući u vidu da su Republika Srbija i Republika Azerbejdžan članice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorene za potpisivanje u Čikagu, 7. decembra 1944. godine,

Potvrđujući činjenicu da je Republika Srbija potpisala, 29. juna 2006. godine, Multilateralni sporazum između Evropske zajednice i njenih država članica, Republike Albanije, Bosne i Hercegovine, Republike Bugarske, Republike Hrvatske, Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije, Republike Island, Republike Crne Gore, Kraljevine Norveške, Rumunije, Republike Srbije i Misije privremene uprave Ujedinjenih Nacija na Kosovu¹ o uspostavljanju zajedničkog evropskog vazduhoplovnog područja (ECAA sporazum);

U želji da zaključe sporazum radi uspostavljanja vazdušnog saobraćaja između teritorija svojih država i dalje, dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Definicije

Izrazi upotrebljeni u ovom sporazumu imaju sledeća značenja:

a) „Konvencija” označava Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorenu za potpisivanje u Čikagu, 7. decembra 1944. godine, a obuhvata i svaki Aneks ili izmenu i dopunu Aneksa, usvojenu prema članu 90. Konvencije i svaku izmenu Konvencije prema članu 94. ukoliko su ti aneksi i izmene na snazi za Republiku Azerbejdžan i Republiku Srbiju;

b) „Organi nadležni za vazdušni saobraćaj” označava za Republiku Srbiju - Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije a za Republiku Azerbejdžan, Državnu agenciju za civilno vazduhoplovstvo u okviru Ministarstva saobraćaja, komunikacija i visokih tehnologija Republike Azerbejdžan ili, u oba slučaja, svako lice ili telo ovlašćeno da obavlja svaku funkciju koju sada obavljaju navedeni organi nadležni za vazdušni saobraćaj;

v) „Određeni avio-prevoznik” označava avio-prevoznika koji je određen i ovlašćen prema odredbama člana 3. ovog sporazuma;

g) „Tarifa” označava cene koje se plaćaju za prevoz putnika, prtljaga i robe i uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge, ali izuzimajući naknadu i uslove za prevoz pošte;

d) „Teritorija” u odnosu na državu ima značenje određeno članom 2. Konvencije;

đ) „Avio-prevoznik”, „vazdušni saobraćaj”, „međunarodni vazdušni saobraćaj”, i „zaustavljanje u nekomercijalne svrhe” imaju pojedinačna značenja koja

¹ (u skladu sa Rezolucijom Saveta bezbednosti UN 1244 od 10. juna 1999. godine)

su određena članom 96. Konvencije;

e) „Kapacitet” u odnosu na:

- „vazduhoplov” označava plaćeni teret tog vazduhoplova koji se prevozi na jednoj liniji ili delu linije;
- „ugovoreni saobraćaj” označava kapacitet vazduhoplova koji se koristi u tom saobraćaju, pomnožen frekvencijom obavljanja saobraćaja tog vazduhoplova u određenom periodu na jednoj liniji ili delu linije;

ž) „Utvrđene linije” označava linije koje su utvrđene ili treba da se utvrde u Aneksu;

z) „Ugovoreni saobraćaj” označava međunarodni vazdušni saobraćaj koji može da se obavlja na utvrđenim linijama, u skladu sa odredbama ovog sporazuma.

Član 2.

Davanje prava

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici prava utvrđena u ovom sporazumu radi uspostavljanja i obavljanja redovnog ugovorenog saobraćaja od strane određenih avio-prevoznika na linijama utvrđenim u Aneksu ovog sporazuma, koji predstavlja njegov sastavni deo.

2. Tokom obavljanja međunarodnog ugovorenog saobraćaja, avio-prevoznik koga odredi jedna ili druga strana ugovornica uživa sledeća prava:

- a) da leti bez sletanja preko teritorije države druge strane ugovornice;
- b) da sleće na teritoriju države druge strane ugovornice u nekomercijalne svrhe;
- v) da sleće na teritoriju države druge strane ugovornice u mestima utvrđenim u Aneksu uz ovaj sporazum radi ukrcavanja i/ili iskrcavanja putnika, robe i pošte.

3. Odredbe stava 2. ovog člana ne daju pravo određenom avio-prevozniku države jedne strane ugovornice da ukrcava putnike, prtljag, robu i poštu koji se prevoze uz naknadu, između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice.

4. Tehnička i komercijalna pitanja u vezi sa korišćenjem vazduhoplova i prevozom putnika, prtljaga i pošte u ugovorenom saobraćaju regulišu se sporazumom između određenih avio-prevoznika a, ukoliko je neophodno, dostavljaju se na odobrenje organima nadležnim za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

5. Određeni avio-prevoznici države svake strane ugovornice mogu, radi pružanja tehničkih usluga njihovim vazduhoplovima na zemlji, zaključivati sporazume sa preduzećima države druge strane ugovornice koja poseduju potrebnu dozvolu za pružanje takvih usluga na teritoriji države druge strane ugovornice.

Član 3.

Određivanje avio-prevoznika i izdavanje dozvole za obavljanje saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da odredi avio-prevoznika ili avio-prevoznice za obavljanje ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama i da o tome pisanim putem obavesti drugu stranu ugovornicu.

2. Druga strana ugovornica, nakon što primi pisano obaveštenje da je prva strana ugovornica odredila avio-prevoznice, shodno odredbama st. 3. i 4. ovog člana, bez odlaganja izdaje svakom određenom avio-prevozniku odgovarajuću dozvolu za

obavljanje saobraćaja (u daljem tekstu: dozvola za obavljanje saobraćaja).

3. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu da zahtevaju od avio-prevozioca koga je odredila druga strana ugovornica da ih uveri, pre izdavanja dozvole za obavljanje saobraćaja, da je osposobljen da ispuni uslove propisane nacionalnim zakonodavstvom koje ti organi primenjuju na obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja.

4. Svaka strana ugovornica ima pravo da odbije izdavanje dozvole za obavljanje saobraćaja ili da određenom avio-prevoziocu uvede uslove koje smatra neophodnim u pogledu korišćenja prava utvrđenih u članu 2. Sporazuma, ako nije uverena da država strane ugovornice koja određuje avio-prevozioca, ili njeni državljani, imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem.

5. Avio-prevozilac koji je na taj način određen i ovlašćen može, u svako doba, da otpočne obavljanje ugovorenog saobraćaja pod uslovom da se pridržava odredbi ovog sporazuma.

Član 4.

Povlačenje ili obustava dozvole za obavljanje saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da povuče dozvolu za obavljanje saobraćaja ili da obustavi avio-prevoziocu, koga je odredila druga strana ugovornica, korišćenje prava utvrđenih u članu 2. ovog Sporazuma ili da uvede uslove koje smatra neophodnim za korišćenje tih prava uvek kada:

- a) nije uverena da država strane ugovornice koja određuje avio-prevozioca, ili njeni državljani, imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem;
- b) pomenuti određeni avio-prevozilac ne poštuje nacionalno zakonodavstvo strane ugovornice koja daje ta prava;
- v) određeni avio-prevozilac na neki drugi način ne obavlja saobraćaj prema uslovima propisanim ovim sporazumom.

2. Osim ako je neodložno povlačenje, obustava ili uvođenje uslova navedenih u stavu 1. ovog člana neophodno radi sprečavanja daljeg kršenja zakona i propisa, ta prava se koriste tek nakon konsultacija sa organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice. Takve konsultacije počinju u roku od šezdeset (60) dana od datuma podnošenja zahteva za konsultacije bilo koje strane ugovornice, izuzev ako se organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica drukčije ne dogovore.

Član 5.

Naknade korisnika

Naknade korisnika i druge naknade za korišćenje aerodroma i njegovih kapaciteta, tehničkih i drugih sredstava i usluga, kao i sve naknade za korišćenje sredstava za vazdušnu plovību, sredstava i usluga komunikacionih sistema, naplaćuju se u skladu sa cenama i tarifama koje se prikupljaju od određenih avio-prevozilaca država strana ugovornica na teritoriji njihove države.

Član 6.

Oslobađanje od carina i drugih dažbina i taksa

1. Vazduhoplovi koje u ugovorenom saobraćaju koriste određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice, kao i njihova redovna oprema, rezervni delovi, zalihe goriva i maziva i zalihe vazduhoplova (uključujući hranu, piće i duvan)

koji se nalaze na vazduhoplovima, oslobođeni su carinskih dažbina i taksa po dolasku na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta oprema, rezervni delovi i zalihe vazduhoplova ostanu na vazduhoplovu dok se ponovo ne izvezu.

2. Od carinskih dažbina i taksa oslobođeni su:

- a) zalihe vazduhoplova unete na vazduhoplov na teritoriji države jedne strane ugovornice, u granicama koje utvrde nadležni organi države navedene strane ugovornice, za korišćenje na vazduhoplovu određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice koji obavlja ugovoreni saobraćaj;
- b) oprema i rezervni delovi privremeno uneseni na teritoriju države jedne strane ugovornice radi tehničkog održavanja ili popravke vazduhoplova koje u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice;
- v) gorivo i mazivo namenjeni za snabdevanje vazduhoplova koje za obavljanje ugovorenog saobraćaja koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice, čak i kada se te zalihe koriste na delu linije iznad teritorije države druge strane ugovornice na kojoj su uneti na vazduhoplov;
- g) potrebna dokumenta i obrasci sa simbolom avio-prevozioca koja određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice koristi i deli bez naknade, uključujući karte, avionske tovarne listove i redovne besplatne materijale namenjene javnosti (red letenja, programi za verne putnike, džepni vodiči i sl.) a koje je određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice uvezao ili uvozi na teritoriju države druge strane ugovornice u vezi sa obavljanjem ugovorenog saobraćaja.

3. Zabranjeno je koristiti materijale, zalihe, rezervne delove, kao i dokumenta navedena u stavu 2. ovog člana u druge svrhe osim onih navedenih u ovom stavu. Materijali navedeni u stavu 2. ovog člana mogu se staviti pod nadzor ili kontrolu carinskih organa, u skladu sa carinskim propisima država strana ugovornica.

4. Oprema vazduhoplova, materijali, zalihe ili rezervni delovi zadržani na vazduhoplovu koje, u ugovorenom saobraćaju, koristi određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice, mogu da se iskrcaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz odobrenje carinskih organa države te strane ugovornice. U tom slučaju se stavljaju pod carinsku kontrolu pomenutih vlasti dok se ponovo ne izvezu ili se stavljaju u neki od carinski dozvoljenih postupaka, u skladu sa carinskim propisima.

5. Naknade za pružene usluge, carinjenje i skladištenje, naplaćuju se u skladu sa zakonima i propisima država strana ugovornica.

Član 7.

Principi koji regulišu obavljanje ugovorenog saobraćaja

1. Određeni avio-prevozioci države obe strane ugovornice imaju pravične i podjednake mogućnosti za obavljanje ugovorenog saobraćaja.

2. Prilikom obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, određeni avio-prevozioci države svake strane ugovornice uzimaju u obzir interese određenih avio-prevozilaca države druge strane ugovornice kako ne bi ugrožavali saobraćaj koji obezbeđuje navedeni avio-prevozilac.

3. Ugovoreni saobraćaj koji obavljaju određeni avio-prevozioci država strana

ugovornica tesno je povezan sa potrebom za prevozom na utvrđenim linijama. Osnovni cilj svakog određenog avio-prevozioca je obezbeđivanje kapaciteta, pri opravdanom faktoru opterećenja, koji odgovara tekućim i opravdano predviđenim zahtevima za prevoz putnika, robe i pošte između teritorija njihovih država.

4. Odredbe o prevozu putnika (robe, pošte) koji se ukrcavaju ili iskrcavaju na tačkama na utvrđenim linijama na teritoriji države druge strane ugovornice i tačkama na teritoriji treće države moraju da budu u skladu sa opštim principima da se kapacitet odnosi na:

- a) zahteve saobraćaja za i od teritorije države strane ugovornice koja je odredila avio-prevozioca;
- b) zahteve saobraćaja u oblasti kroz koju prolazi ugovoreni saobraćaj, nakon što se u obzir uzme i saobraćaj koji obavljaju avio-prevozioci država iz te oblasti;
- v) zahteve za dalja odredišta.

Član 8.

Dostavljanje statističkih podataka

1. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice dostavljaju organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, na njihov zahtev, takve informacije koje mogu opravdano zahtevati radi razmatranja kapaciteta obezbeđenog u ugovorenom saobraćaju od strane određenih avio-prevozioca države strane ugovornice koja je prva pomenuta u ovom članu. Takvi podaci obuhvataju informacije koje uključuju detalje o obimu, rasporedu, o poreklu i odredištu u tom ugovorenom saobraćaju.

2. Svi dodatni statistički podaci o vazdušnom saobraćaju koji organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu da zahtevaju od organa nadležnih za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice predmet su, na zahtev, zajedničkih razgovora i dogovora između obe strane ugovornice.

Član 9.

Primena nacionalnog zakonodavstva

1. Nacionalno zakonodavstvo države jedne strane ugovornice kojim se reguliše ulazak na njenu teritoriju, boravak i odlazak sa njene teritorije vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj ili saobraćaj i navigacija tih vazduhoplova, primenjuju se i na vazduhoplove avio-prevozioca koje je odredila druga strana ugovornica, dok se nalaze na teritoriji države prve strane ugovornice.

2. Nacionalno zakonodavstvo države jedne strane ugovornice koje se odnosi na dolazak na njenu teritoriju, boravak i odlazak sa njene teritorije putnika, posade, robe i pošte, kao što su formalnosti u vezi sa pasošima, carinom, valutom i zdravstvenim merama, primenjuju se na putnike, posadu, robu i poštu vazduhoplova određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice dok su na teritoriji države prve strane ugovornice.

Član 10.

Direktni tranzit

1. Putnici, prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice, koji ne napuštaju prostor na aerodromu namenjen u tu svrhu podležu samo uprošćenoj kontroli, osim u pogledu mera obezbeđivanja protiv akata nasilja, kao i u slučaju zabrinutosti za status direktnog tranzita.

2. Prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane

ugovornice oslobođeni su od carinskih dažbina, taksi i naknada na teritoriji države te strane ugovornice.

Član 11.

Priznavanje potvrda i dozvola

1. Potvrde o plovidbenosti, potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je jedna strana ugovornica izdala ili priznala kao važeće, a čija važnost nije istekla, druga strana ugovornica priznaje kao važeće radi obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, pod uslovom da su zahtevi prema kojim su te potvrde i dozvole izdate ili priznate prema standardima koji su utvrđeni prema Konvenciji.

2. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da, za letove iznad teritorije svoje države, odbije da prizna kao važeće potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je njenim državljanima izdala ili priznala druga strana ugovornica.

Član 12.

Prenos sredstava

1. Svaka strana ugovornica daje, na osnovu reciprociteta, određenim avio-prevoziocima države druge strane ugovornice pravo da slobodno prenesu višak prihoda koji su navedeni avio-prevozioci ostvarili u vezi sa obavljanjem međunarodnog vazdušnog saobraćaja.

2. Prenos se vrši u bilo kojoj konvertibilnoj valuti, u skladu sa deviznim kursom koji se primenjuje na tekuće transakcije. Ovaj prenos ne podleže nikakvim naknadama, osim uobičajenih naknada banaka za takve transakcije.

3. U slučaju da postoji poseban sporazum između strana ugovornica o izbegavanju dvostrukog oporezivanja za poreze na prihod ili kapital, važe odredbe tog sporazuma.

Član 13.

Predstavništva avio-prevozioca

1. Određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice imaju pravo da, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom države druge strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i zapošljavanje, dovedu i održavaju na teritoriji države druge strane ugovornice upravno, tehničko, operativno i drugo specijalizovano osoblje koje smatra potrebnim za obavljanje ugovorenog saobraćaja.

2. Određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice ima pravo da samostalno prodaje usluge prevoza korišćenjem sopstvenih prevoznih dokumenata na teritoriji države druge strane ugovornice, a u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom te države. Prodaja se može obavljati u predstavništvima određenog avio-prevozioca, ili preko ovlašćenih agenata prodaje, koji poseduju odgovarajuću dozvolu za pružanje navedenih usluga.

Član 14.

Vazduhoplovna bezbednost

1. Svaka strana ugovornica može, u svako doba, da zahteva konsultacije o standardima bezbednosti u svakoj oblasti koja se odnosi na vazduhoplovna postrojenja, posade, vazduhoplove ili njihovo korišćenje koje je usvojila druga strana ugovornica. Konsultacije se održavaju u roku od trideset (30) dana od dana prijema takvog pisanog zahteva.

2. Ako, nakon konsultacija, navedenih u stavu 1. ovog člana jedna strana ugovornica zaključi da druga strana ugovornica ne održava i ne sprovodi efikasno standarde bezbednosti u bilo kojoj oblasti navedenoj u stavu 1. ovog člana, a koji

odgovaraju standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji, druga strana ugovornica će biti obaveštena zaključcima i merama koje smatra potrebnim za usklađivanje sa standardima. Ukoliko druga strana ugovornica ne preduzme odgovarajuće mere u roku od petnaest (15) dana ili u dužem roku koji dogovore strane ugovornice razmenom pisanih obaveštenja diplomatskim kanalima, stvara se osnov za prvu stranu ugovornicu da primeni član 4. ovog Sporazuma.

3. I pored obaveza navedenih u članu 33. Konvencije, svaki vazduhoplov koje koriste avio-prevozioci države jedne strane ugovornice, u saobraćaju za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu od strane ovlašćenih predstavnika te druge strane ugovornice, na vazduhoplovu i oko vazduhoplova, radi provere važnosti dokumenata vazduhoplova, kao i dokumenata posade i vidljivog stanja vazduhoplova i njegove opreme (u daljem tekstu: „pregled na platformi”), pod uslovom da to ne dovodi do neopravdanog kašnjenja vazduhoplova.

4. Ako takav pregled na platformi ili niz pregleda na platformi daju povod za:

- a) ozbiljnu zabrinutost da neki vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa minimalnim standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji; ili
- b) ozbiljnu zabrinutost da postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja standarda bezbednosti utvrđenih u to vreme prema Konvenciji,

strana ugovornica koja vrši pregled ima pravo, u smislu člana 33. Konvencije, da izvede zaključak da zahtevi prema kojima su potvrde ili dozvole tog vazduhoplova ili posade tog vazduhoplova izdate ili priznate ili zahtevi prema kojima se taj vazduhoplov koristi nisu jednaki ili iznad minimalnih standarda utvrđenih prema Konvenciji.

5. U slučaju da pristup u cilju obavljanja pregleda na platformi nekog vazduhoplova koji koristi avio-prevozilac ili avio-prevozioci države jedne strane ugovornice, u skladu sa stavom 3. ovog člana, bude uskraćen od strane predstavnika tog avio-prevozioca ili avio-prevozilaca, druga strana ugovornica može da zaključi da postoji ozbiljna zabrinutost one vrste koja je navedena u stavu 4. ovog člana i da donese zaključke navedene u tom stavu.

6. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice u slučaju da prva strana ugovornica zaključi, bilo na osnovu pregleda na platformi, niza pregleda na platformi, uskraćivanja pristupa radi pregleda na platformi, konsultacija ili na drugi način, da je neposredan postupak neophodan za bezbedno obavljanje saobraćaja avio-prevozioca.

7. Svaki postupak jedne strane ugovornice, u skladu sa st. 2. i 6. ovog člana, prekida se kada prestane da postoji osnov za preduzimanje tog postupka.

Član 15.

Obezbeđivanje u vazduhoplovstvu

1. U skladu sa svojim pravima i obavezama prema međunarodnom pravu, strane ugovornice ponovo potvrđuju da obaveza jedne strane prema drugoj strani da obezbeđuje civilno vazduhoplovstvo od nezakonitih radnji, predstavlja sastavni deo ovog sporazuma. Bez ograničavanja njihovih prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovstvu, potpisane u Tokiju, 14. septembra 1963. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih otmica

vazduhoplova, potpisane u Hagu, 16. decembra 1970. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisane u Montrealu, 23. septembra 1971. godine i Protokola o suzbijanju nezakonitih akata nasilja na aerodromima koji opslužuju međunarodno civilno vazduhoplovstvo, kojim se dopunjuje Konvencija o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisanog u Montrealu 24. februara 1988. godine ili svih drugih međunarodnih sporazuma o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu koji su obavezujući za obe strane ugovornice.

2. Strane ugovornice, na zahtev, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma i uređaja za vazдушnu plovību i bilo koje druge opasnosti uperene protiv obezbeđivanja civilnog vazduhoplovstva.

3. Strane ugovornice postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu i tehničkim zahtevima koje je utvrdila Međunarodna organizacija civilnog vazduhoplovstva, utvrđenim Aneksima uz Konvenciju, u meri u kojoj se te odredbe i tehnički zahtevi primenjuju na strane ugovornice; zahtevaće da korisnici vazduhoplova u njihovom registru ili korisnici vazduhoplova čije je sedište ili stalno boravište na teritoriji njihovih država, kao i korisnici međunarodnih aerodroma na teritoriji njihovih država, postupaju u skladu s tim odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu.

4. Svaka strana ugovornica može da zahteva od korisnika vazduhoplova da poštuju odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu i zahteve navedene u stavu 3. ovog člana, koje se odnose na ulazak na teritoriju, odlazak sa teritorije ili za vreme boravka na teritoriji države te druge strane ugovornice.

5. Svaka strana ugovornica obezbeđuje da se na njenoj teritoriji efikasno primenjuju mere za zaštitu vazduhoplova i pregled putnika, posada, ručnog prtljaga, prtljaga, robe i zaliha vazduhoplova pre i za vreme ukrcavanja ili utovara. Svaka strana ugovornica pozitivno razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za primenu opravdanih specijalnih mera obezbeđivanja zbog određene pretnje.

6. U slučaju nezakonite otmice civilnog vazduhoplova ili nekih drugih nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma ili uređaja za vazдушnu plovību, strane ugovornice pomažu jedna drugoj na taj način što olakšavaju komunikaciju i primenjuju druge odgovarajuće mere namenjene za brzo i bezbedno okončanje takvog incidenta ili pretnje incidentom.

Član 16.

Tarife

1. Tarife određenih avio-prevoznika na utvrđenim linijama između teritorija država strana ugovornica određuju se na razumnom nivou, uz dužno poštovanje svih relevantnih faktora, uključujući troškove obavljanja saobraćaja, interes korisnika, opravdanu dobit, vrstu usluge, i kada je to odgovarajuće, tarife drugih avio-prevoznika koji obavljaju saobraćaj na utvrđenim linijama ili delu utvrđenih linija.

2. Određeni avio-prevoznici mogu da utvrđuju tarife samostalno, ili, po sopstvenom izboru, u međusobnoj saradnji ili saradnji sa drugim avio-prevoznicima.

3. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države bilo koje strane ugovornice mogu da zahtevaju da se tarife podnose na saglasnost u njihovoj odgovarajućoj formi. Tarife se podnose najkasnije trideset (30) dana pre datuma predloženog za uvođenje, osim ukoliko ti organi nadležni za vazdušni saobraćaj ne dozvole da se podnošenje vrši u najkraćem mogućem roku.

4. Ako organi nadležni za vazdušni saobraćaj države bilo koje strane ugovornice zahtevaju podnošenje tarife, ista stupa na snagu tek kada bude odobrena. U slučaju da je rok za podnošenje skraćen, u skladu sa stavom 3. ovog člana, period u kojem se mora dostaviti obaveštenje o neslaganju je kraći od trideset (30) dana.

5. Ako se organi nadležni za vazdušni saobraćaj ne slažu oko tarifa koje su im podnete na saglasnost u skladu sa odredbama ovog člana, spor se rešava prema odredbama člana 21. ovog sporazuma.

6. Kada je predloženo da organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne ili obe strane ugovornice intervenišu u vezi tarife koja je podneta na saglasnost, osnovni cilj takve intervencije je:

- a) sprečavanje neopravdano diskriminatornih tarifa;
- b) zaštita potrošača od cena koje su neopravdano visoke ili neopravdano restriktivne zbog zloupotrebe dominantnog položaja;
- v) zaštita avio-prevozlaca od cena u meri u kojoj su veštački niske zbog neposrednih ili posrednih državnih subvencija;
- g) zaštite avio-prevozlaca od niskih cena, ukoliko postoji dokaz o nameri da se eliminiše konkurencija.

7. Tarife koje naplaćuje određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice za prevoz između teritorije države druge strane ugovornice i teritorije treće države podleže odobrenju organa nadležnih za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice i organa nadležnih za vazdušni saobraćaj odgovarajuće treće države. Međutim, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države prve strane ugovornice neće zahtevati različite tarife od tarifa avio-prevozlaca svoje države za saobraćaj između istih tačaka. U skladu sa nacionalnim zakonodavstvima država strana ugovornica, određeni avio-prevoznik države jedne ili druge strane ugovornice podnosi tarife organu nadležnom za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa zahtevima tog organa. Ukoliko se nadležni organi ne dogovore o podnetoj tarifi, oni dostavljaju obaveštenje o odbijanju takve tarife. Obaveštenje se dostavlja avio-prevoziocu najkasnije petnaest (15) dana pre datuma predviđenog za uvođenje tarifa. U tom slučaju određeni avio-prevoznik koji je podneo tarife na saglasnost može da uvede tarife koje naplaćuje, za prevoz između istih tačaka na liniji, određeni avio-prevoznik države druge strane ugovornice koja ga je odbila.

8. Tarife koje su utvrđene prema odredbama ovog člana ostaju na snazi dok se ne utvrde nove tarife.

Član 17.

Konsultacije

1. U duhu bliske saradnje, organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica konsultuju se povremeno kako bi obezbedili da se odredbe ovog Sporazuma primenjuju i sprovode na zadovoljavajući način i, ukoliko je neophodno, da rasprave pretpostavljene izmene Sporazuma.

2. Svaka strana ugovornica može da zahteva konsultacije koje počinju u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema pisanog zahteva, osim ukoliko organi nadležni za vazdušni saobraćaj dogovore produženje ili skraćenje ovog perioda.

Član 18.

Izmene i dopune sporazuma

1. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra za potrebno da se izmeni i

dopuni bilo koja odredba ovog sporazuma, može da zahteva konsultacije organa nadležnih za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa članom 17. ovog sporazuma.

2. Izmene i dopune Sporazuma stupaju na snagu datumom prijema poslednje diplomatske note, kojom se strane ugovornice obaveštavaju da su ispunjeni svi uslovi za stupanje na snagu takvih izmena.

3. Svaka izmena i dopuna Aneksa uz sporazum može da se dogovori između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

Član 19.

Usaglašenost sa multilateralnim konvencijama

Ukoliko na snagu stupa bilo kakva opšta multilateralna konvencija koja se odnosi na vazdušni saobraćaj, a koja utiče na odnose država strana ugovornica, ovaj sporazum se menja tako da se uskladi sa odredbama takve konvencije ili sporazuma, u meri u kojoj su odredbe prihvatile države obe strane ugovornice.

Član 20.

Prestanak važenja sporazuma

Svaka strana ugovornica može, u bilo kom trenutku, da dostavi drugoj strani ugovornici pisano obaveštenje o svojoj nameri da otkaže ovaj sporazum. Takvo pisano obaveštenje se istovremeno dostavlja i Međunarodnoj organizaciji civilnog vazduhoplovstva. U tom slučaju, ovaj sporazum prestaje da važi dvanaest (12) meseci od dana kada druga strana ugovornica primi obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važnosti ne povuče sporazumno pre isteka navedenog roka. Ako druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatraće se da je pisano obaveštenje primljeno četrnaest (14) dana od dana prijema obaveštenja od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 21.

Rešavanje sporova

1. Ako između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma, strane ugovornice ga rešavaju pregovorima između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

2. Ako navedeni organi nadležni za vazdušni saobraćaj ne postignu dogovor, spor se rešava diplomatskim putem.

3. Ako strane ugovornice ne reše spor u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana, isti se, na zahtev jedne ili druge strane ugovornice, podnosi Arbitražnom sudu koji se sastoji od tri arbitra, od kojih dvojicu određuje svaka strana ugovornica, a trećeg određuju dva tako određena arbitra.

4. U slučaju da se spor podnese na arbitražu, svaka strana ugovornica određuje jednog arbitra u roku od 60 dana od dana kada jedna ili druga strana ugovornica primi od druge obaveštenje diplomatskim putem kojim se zahteva arbitražni postupak, a treći abitar se određuje u roku od narednih 60 dana. Ako jedna ili druga strana ugovornica ne odredi arbitra u navedenom roku ili ako treći arbitar ne bude određen u navedenom roku, jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva od predsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva da odredi arbitra ili arbitre, u zavisnosti od slučaja. Međutim, arbitar mora da bude državljanin države koja, u trenutku određivanja, ima diplomatske odnose sa obe države strane ugovornice. Ako je predsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva državljanin jedne ili druge strane ugovornice, potrebna određenja treba da izvrši potpredsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog

vazduhoplovstva. Ako je potpredsednik Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva državljanin države jedne ili druge strane ugovornice, određenje treba da izvrši najstariji član Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva koji nije državljanin država strana ugovornica.

5. Treći arbitar vrši dužnost predsednika Arbitražnog suda.
6. Arbitražni sud sam utvrđuje svoj postupak.
7. Odluka Arbitražnog suda je obavezujuća za obe strane ugovornice.

8. Svaka strana ugovornica snosi troškove svoga člana, kao i svog predstavljanja u arbitražnom postupku. Troškove predsedavajućeg i sve druge zajedničke troškove snose ravnomerno strane ugovornice.

Član 22.

Registracija Sporazuma

Sporazum, kao i sve njegove izmene i dopune, registruju se kod Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 23.

Stupanje na snagu

Ovaj sporazum se zaključuje na neodređeni period vremena i stupa na snagu datumom prijema poslednje diplomatske note kojom jedna strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu da su sprovedene interne procedure potrebne za njegovo stupanje na snagu.

U potvrdu čega su, dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u Bakuu dana 21.05. 2018. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom, azerbejdžanskom i engleskom jeziku od kojih su svi tekstovi podjednako autentični.

U slučaju razlika u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA VLADU
REPUBLIKE SRBIJE

ZA VLADU
REPUBLIKE AZERBEJDŽAN

ANEKS
SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE AZERBEJDŽAN

1. Linije koje mogu da koriste određeni avio-prevozioci Republike Srbije u oba pravca:

Mesta poletanja	Mesta međusletanja	Mesta sletanja	Mesta dalje
Mesta u Republici Srbiji	Mesta u trećim državama	Mesta u Republici Azerbejdžan	Mesta u trećim državama

2. Linije koje mogu da koriste određeni avio-prevozioci Republike Azerbejdžan u oba pravca:

Mesta poletanja	Mesta međusletanja	Mesta sletanja	Mesta dalje
Mesta u Republici Azerbejdžan	Mesta u trećim državama	Mesta u Republici Srbiji	Mesta u trećim državama

1. Mesta međusletanja i mesta dalje od teritorija država strana ugovornica mogu da se izostave na bilo kom sektoru.

2. Avio-prevozioci mogu da obavljaju saobraćaj za mesta međusletanja i mesta dalje bez korišćenja saobraćajnih prava između mesta u trećim državama i mestima na teritoriji države druge strane ugovornice.

3. Pravo određenog avio-prevozioca države jedne strane ugovornice da prevozi putnike, robu i poštu između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice i mesta na teritoriji treće države (korišćenje saobraćajnih prava pete slobode) podleže posebnom dogovoru između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

4. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj dogovaraju frekvencije i tipove vazduhoplova koje će određeni avio-prevozioci država strana ugovornica koristiti u obavljanju ugovorenog saobraćaja.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori“.